

særdeles stor Betydning. Det er under Hensyn til disse Betragtninger, at jeg som Ordfører i Betænkningen paa dens første Side har talt om et Flertal, idet der, saaledes som ærede Medlemmer nu ville have hørt, er en Nuanse mellem de to ærede Medlemmer, som høre til Mindretallet, og alle de øvrige Medlemmer, men ganske vist, de to ærede Medlemmer have ikke stillet noget særligt Ændringsforslag. Det fremgaar jo ogsaa noksom af den Maade, hvorpaa Ændringsforslagene ere opstillede, at der ikke der er nogen Forskel, men at Udvalget har været enig om de Ændringsforslag, der ere stillede.

Med Hensyn til hvad den højtærede Indenrigsminister bemærkede om en eventuel Kommissions Arbejde, maa jeg for mit Vedkommende sige, at jeg er ganske enig med Ministeren i, at det, som vi i ethvert Tilfælde skulde opnaa, var, at der ikke forhandlede i Kommissionen ud over den Tid, der forløber indtil den næste Rigsdagssamling. Det skulde ikke være Meningen, at denne Sag skulde begraves i en Kommission, som igennem flere Aar skulde arbejde paa den. Jeg havde ogsaa tænkt mig, at netop fordi der foreligger et udarbejdet og gennearbejdet Forslag, som det her foreliggende, saa at man altsaa har et Grundlag for Arbejdet i en eventuel Kommission, skulde det være muligt igennem disse Maanedere at komme til et Resultat, hvis et Resultat overhovedet kan opnaas. Det er jo ikke saaledes, som naar man ellers nedsetter en Kommission til paa bar Bund at overveje, hvorledes en Sag skal ordnes; her er Forholdet netop det, at der er et vel gennemtænkt og nyderligere bearbejdet Forslag, som kunde danne Grundlaget. Og deri slutter jeg mig ganske til den højtærede Minister, at jeg vilde sætte særlig Pris paa, om det netop kunde blive det Forslag, som jeg nu venter bliver vedtaget af det høje Ting, der kunde blive Grundlaget for de Forhandlinger, som muligvis maatte blive førte i Kommissionen.

Oct. Hansen: Jeg kan ganske slutte mig til de Ytringer, som den ærede Ordfører nu sidst fremsatte, og jeg glæder mig meget over de Udtalelser, som den ærede Minister fremkom med Hensyn til et eventuelt Samarbejde med Sverige og Norge i denne Sag. Jeg er enig med de Herrer i, at det vilde være meget beklageligt, om et saadant Samarbejde skulde medføre, at denne Sag blev skudt ud i en mer eller mindre fjern Fremtid, men det synes jeg

ikke, der er Grund til at frygte. Det forekommer mig, at et saadant Samarbejde skulde egentlig ikke gøres eller indledes med det Maal at tilvejebringe en fuldstændig ensartet Lov for hele Skandinavien paa dette Omraade. Jeg tænker mig ikke, at man skulde resultere i en fælles Lov, saaledes som f. Eks. ved Søloven, Vekselloven, Chequeloven eller lign., idet jeg tror, at der paa dette Omraade kan være særlige Forhold i de enkelte Lande, som gøre, at man paa visse Punkter kunde ønske at gaa sine egne Veje. Men jeg har tænkt mig, at man paa alle Hovedpunkter, paa alle de Punkter, som i det hele og store ere af Betydning for Livsforsikringsvæsenets Udvikling og for Kontrollen, skulde kunne opnaa Enighed, og at man derigennem skulde komme til, hvad jeg maaske kan udtrykke med Ordet Reciprocitet, saaledes at danske Selskaber anerkendes i Sverige lige saa godt som svenske, og ligesaa i Norge. Dermed sigter jeg dog ikke til Stempelfrihed, skønt vel ogsaa det maatte kunne naas, men det er mindre vigtigt. Kunde man opnaa at blive enig om Hovedgrundlaget, saa at man derigennem indrømmede de forskellige Landes Institutioner og Tilsynsraad en Betydning, saaledes at man kunde sige, at der var Reciprocitet, var der meget vundet, og det kunde man nogenlunde hurtigt komme til. Men jeg erkender, at skal man have gennemført Lovforslag paa maaske et halvt Hundrede Paragraffer, der skulde være enslydende for Danmark, Norge og Sverige, kunde det nok være, det trak noget ud. Det glæder mig at høre, at Sagen paa en Maade allerede er i god Gænge, idet der er sket Henvendelse til den ærede Minister fra svensk Side. Jeg haaber, at Forhandlingerne i Dag og endnu mere den Aftemning, som forhaabentlig vil finde Sted, vil bestyrke Ministeren i at svare paa denne Henvendelse paa en saadan Maade, at der virkelig kan komme et Resultat ud deraf.

Da ingen flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Formanden: Saaledes som Sagen foreligger, da alle Ændringsforslagene ere stillede af hele Udvalget, tiltraadte af Ministeren, og ingen har udtalt sig mod dem, mener jeg at kunne betragte det i Betænkningen trykte ny Lovforslag — der viser Lovforslaget, som det vil blive, naar alle Ændringsforslag vedtages — som eet Aftemningspunkt, ved hvis Afgørelse samt-